

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

der skal købe Foderkorn, det frem til en rimelig Pris.

Naar man sætter Majs og andet udenlandsk Foderkorn ned til disse ca. 19 Kr. til Landmændene, til Forbrugerne, vil det naturligvis ogsaa i nogen Grad holde Prisen nede paa det indenlandske Foderkorn. Det er jo meget beklageligt, hvis det er rigtigt, hvad der paastaas ude fra det kornkøbende Landbrugs Side, at de større Landmænd, som plejer at sælge meget Korn, navnlig midt om Vinteren, hvor der tærskes saa meget, holder det tilbage. Det viser ikke noget særligt Samfundssind, at man i en Tid, hvor der paa Grund af Krigen og de vanskelige Tilførsler er meget ringe, for ikke at sige slet ingen Lagre af udenlandsk Korn, holder det danske Foderkorn tilbage, men det er indlysende, at jo lavere man sætter Prisen paa det udenlandske Foderkorn, jo lettere faar man det indenlandske frem. Ogsaa af den Grund vil jeg mene, at man bør foretrække Flertallets Forslag paa dette Omraade fremfor Mindretallets.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte som Venstres principielle Standpunkt, at man burde have fulgt Sterling; hvis man havde gjort det, havde man, efter hans Mening, været ude over alle Vanskeligheder. Tror det ærede Medlem, at en saadan Udtalelse kan staa for en nærmere Prøvelse? Tror det ærede Medlem, at vi dermed vilde have løst Landbrugets Problemer? Det ærede Medlem ved sikkert meget vel, at hvis vi havde gjort det, havde vi haft endnu højere Priser paa Korn og Foderstoffer. Lige saa mange Procent, som man vil sænke Kronen, lige saa mange Procent vilde man have faaet forhøjet Prisen paa de udenlandske Foderstoffer, og samtidig vilde man, naar man havde brugt Pengene paa den Maade — for der er nogen, der skal betale det, og det er de Skatteydere, der ikke er Landmænd; de maa betale det enten paa den ene eller den anden Maade —, ikke have haft disse Penge til Nedsættelse af de udenlandske Raaprodukter til Landbrugets Produktion. Derfor tror jeg paa ingen Maade — og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem kan fastholde det Standpunkt —, at vi saa ikke havde haft disse Vanskeligheder. Jo, vi havde haft dem fuldt ud paa samme Maade! Landbruget vilde sikkert være meget opskræmt over de saa meget højere Priser, vi havde haft paa de indkøbte Foderstoffer, og hele den øvrige Befolkning, som er Forbrugere, vilde have lidt under en yderligere Prisstigning paa 8—9 pCt. paa

samtligede Varer, de skal købe, og det gaar naturligvis ikke i en Tid som den nuværende, hvor Prisstigningen har sat ind over for alle Varer, kan man sige, fordi man maa indføre mange Varer udefra, og de stiger meget i Pris, først og fremmest paa Grund af Fragternes Stigning. Det er efter Flertallets Skøn indlysende, at Vanskelighederne ikke vilde have været mindre her i Befolkningen; de vilde have været endnu større, end de er i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger spurgte mig, om de Kornlagre, der ligger i Landet, ogsaa skal have Del i de Tilskud, her er Tale om. Jeg regner med, at der ingen Lagre af udenlandsk Korn er her i Landet. Eftersom der har været en saa voldsom Efterspørgsel efter Majs og Foderkorn i det hele taget, og eftersom vi har faaet saa ringe Tilførsler ind, som vi har, kan man sikkert regne med, at der ingen Lagre af Betydning er. Da man i November nedsatte Fragten med 2 Kr., blev der ikke taget Hensyn til Lagre, fordi man kunde regne med, at de ikke var af nogen Betydning, og det samme er sikkert Tilfældet nu. Findes der Skibe under Losning, og de, der lossere dem, overhovedet kan faa det lagt ind under Tolddække, kan de faa det medtaget under Bestemmelserne her, men ude i Landet, hos Købmændene, maa man sikkert gaa frem paa samme Maade som sidste Gang og gaa ud fra, at der er ingen Lagre. Jeg kan ikke tænke mig, hvordan der skulde ligge Lagre, naar der er saa rivende Efterspørgsel. Naar Spørgsmaalet kunde løses paa den Maade sidste Gang, kan der sikkert ikke være noget i Vejen for, at det kan løses paa samme Maade ogsaa denne Gang, men jeg skal naturligvis undersøge, om det har nogen Betydning, og se, om man kan finde en forsvarlig Ordning til alle Sider. Det er jo ikke Meningen at begaa Uret over for nogen, men jeg tror ikke, at Spørgsmaalet har nogen Betydning.

Det ærede konservative Folkeparti har stillet forskellige Ændringsforslag. Foruden at bevare Regeringens Forslag og yde de samme Beløb af Statskassen til Landbruget, som vi foreslaar, foreslaar man simpelt hen nogle Forhøjelser, der ikke betyder saa helt lidt. Jeg vilde egentlig være tilbøjelig til at stemme for det ærede Partis Forslag, hvis bare jeg havde Penge nok. Det vilde altid være mere tilfredsstillende. Jeg er slet ikke utilbøjelig til at mene, at Pengene vilde falde paa et tørt Sted, at Landbruget i høj Grad vilde have Brug for de Penge, her er Tale om. Men Lovforslaget i den oprindelige Skikkelse var beregnet at